

7. juunil said Peterburi Jaani kiriku altari eest õnnistuse Ingeri kiriku esimesed diakonissid. (Foto Ingeri kiriku arhiivist)

Koos Markusega seminari juhtimas (Foto: Kirsi Tiira)

Piiskopi õnnistamine

HOBOCTH

SÕBRAKIRI 74

Liliann Keskinen

Jaanikuised tervitused!

23.6.2026

Viimased kuud on olnud ootamatult kiired. Aga mais-juunis on olnud ka palju põhjust rõõmuks ja tänutundeks.

Ülemise pildi eesreas keskel olev patsiga noor naine on **Tatjana Andrievskaja**. Saime temaga juba mitu aastat tagasi Maria kirikus tuttavaks ja meist on saanud sõbrad. Sügisel alanud diakonissikursuse kulgu oli seetõttu eriti huvitav jälgida. Käisin paaril korral kohal, kursuse lõpuarvestusel ka. Kursus hõlmas nii vaimuliku teenimisega seotud diakooniatööd, sotsiaalhoolekannet kui ka meditsiinilist poolt. Lõpetajad said riiklikult tunnustatud nooremõe sertifikaadid.

Aprilli lõpus peeti Ryttyläs iga-aastast töötajate seminari. Minu ülemust **Markus Aitamäkit** (keda vahepeal ka asendanud olen) ja mind oli palutud seminari juhtima. Ühtlasi olime ka korraldustoimkonnas. See oli päris huvitav ja pakkus igapäevatööle mõnusat vaheldust. Üheks eespalveteemaks jätagi seekord Markuse, kes siirdub septembris uuele tööle koguduse vaimulikuks. Loodetavasti saame tema asemele uue hea koordinaatori.

2. mail sõitsin Peterburi, jälle Luhamaa kaudu. Piiril kulus palju aega lihtsalt ootamiseks, et midagi toimuma hakkaks, aga muidu sujus kõik kenasti. 5.–7.5. peeti Kelttos vaimulike konverentsi. Avajumalateenistusel ordineeriti kaks uut diakonit. Programmis oli piiblitunde, ülevaade olukorrast kirikus, jagati kogemusi leeritööst (see on praegu väga aktiivne töövorm). Eriti huvitav oli kuulda nelja uue koguduse sünnist. **Kaliningradi** kogudus sai alguse Piibli-teemalise näituse korraldamisest. **Penzas** algas töö loengutega kristlusest ja luterlusest. **Vologdas** oli kohalik ärimees ostnud endise katoliku kiriku hoone ja soovis, et seal algaks jälle vaimulik elu. **Tula** linnas asutati Luther-kohvik, mille tahatuppa rajati väike kirikusaal. Jumal on imeliselt neis paigus juhtinud ja kogudused kasvavad tasapisi. Konverentsi lõpus koguneti altari ette piiskopi eest palvetama ja teda õnnistama. Ja siis luges tema kõigile õnnistussõnad.

Pitäjänmäki kirik

Mõni aeg tagasi nägin unes, et olin jälle Peterburis, meie kodu lähedal ja minu liiklusvahendiks oli töötool. Olen unes ennegi omapäraste vahenditega liikunud. Aga nüüd taipasin ärgates, et tooliga ma ju päriselus piiritaga enamasti “liigungi” - istun ja “seiklen” arvutiekraani kaudu Kaliningradist Baikalini.

Nelipühäl osalesime Helsingi Pitäjänmäki koguduse jumalateenistusel, kus tähistati ka koguduse 60. sünnipäeva. Ja rohkem kui kolmandiku koguduse vanusest oleme olnud selle koguduse misjonärid. Tegelikult on aastate jooksul kõigist tugikogudustest saanud teatud mõttes kodukogudused. Ja iga külaskäik neisse on tore ning kosutav.

Pitäjänmäkil kohutusime ka eaka Toiniga, kes palvetab iga päev nii meie kui nii mõnegi teise inimese eest. Ja on seda teinud juba aastaid. Olen nii tema kui kõigi teiste eestpalvete eest väga tänulik. Üksteise eest palvetamine on muidugi kõige tähtsam, aga kui keegi veel ka ütleb, et ta minu eest palvetab, siis soojendab see südant kohe väga.

Linnateatri ees
Foto: Siiri taveter

Tallinna reisirid on samuti rõõmu teinud. Isegi pealinna sattumine aitab keskeestlasel kodumaagatsust leevendada. Viimasel kahel korral on sattumise põhjuseks olnud teatriskäigud - pea sai tuulutatud ja mõned sõbrad üle vaadatud. Eks me kristlastena vaatagi pea kõigele läbi teatud “prillide” ja seepärast polnud ka ime, et Jumal isegi teatri-etenduste kaudu kõnetas.

Tallinna reisirid jätkuvad. Sain hiljuti uue viisakutse, aga seekord tuleb mul viisat Tallinnast taotlema hakata. Esimest korda juhtus nii, et kui kiriku esindaja Peterburis kutse dokumente esitama läks, ei võetud neid vastu, sest ta oli nagu kõigil varasematel kordadel märkinud viisa väljastamise kohaks Helsingi. Kuna mul on endiselt ainult Eesti pass, siis mulle Helsingist enam viisat ei anta. Loodetavasti ikka saan selle siis Tallinnast.

Meie koduõuel kasvavad metsmaasikad kõnelesid mulle mõni päev tagasi sellest, kuidas Jumal meis ja meie läbi oma plaane teostab. Õied on nagu millegi uue paljutootav algus. Toored marjad sümboliseerivad meie poolikust ja ebatäiust ning seda, et “viljade” küpsemiseks on vaja aega ja hoolt. Küpsed marjad tuletasid meelde seda, et meie anded ja viljad on mõeldud jagamiseks. Marjad kuivavad vahel ka ära - Jumalal tuleb siis varuplaani käiku lasta. Viljade kuivades oleme ilmselt püüdnud vales ajal vilja kanda või omal jõul, Jumala plaanidega arvestamata. Ja kõik need erinevad etapid viljade arengus võivad toimuda üheaegselt nagu ka “viljad” meie elus. Mõni asi on alles puhkemise faasis, midagi on juba küpsemas või ära kuivamas ja midagi saame jagada. Jumal teab, armastab ja juhib.

Ma tõstan oma silmad mägede poole, kust tule mulle abi? Abi tuleb mulle Issanda käest, kes on teinud taeva ja maa. Ei ta lase su jalga vääratada, ei su hoidja tuku. Vaata, et tuku ega jää magama see, kes Iisraeli hoiab. Issand on su hoidja, Issand on su varjaja su paremal kel Päeval ei pista sind päike ega kuu öösel. Issand hoiab sind kõige kurja eest, tema hoya sinu hinge. Issand hoiab su minemist ja su tulemist nüüd ja igavesti.

(Ps 121)

Mai lõpus sai pere pesamuna kooli lõpetades pähe valge tekli. Veel jätkub pinevus, sest tuleb oodata infot kooli sissesaamise kohta.

Minul on puhkus juba alanud ja on aeg hinge tõmmata. Vahepeal teen juuli alguses umbes nädala jagu tööd ja siis puhkan jälle edasi. Soovin Sullegi kosutavat suve ja kõnekaid hetki koos Taevase Isaga!

Õnnistussoovidega

Liliann

Liliann Keskinen tel. +358400771817
liliann.keskinen@sekl.fi
Martinlaaksontie 42 D 20, 01620 Vantaa, Soome

EELK Misjonikeskus tel 6464760
Tehnika 115 10139 Tallinn
Annetused misjonitööle: **EE292200221071313929**

mk@eelk.ee
www.misjonikeskus.ee
Selgitus: Lilianni töö heaks